τὴν αὐθεντικὴν ἐρμηνεῖαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, πολλάκις ὁ Λόγιος ὁ ἀνάκτορ τοῦ Κράτους ἐκάλεσε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τοῦ Ὀδρατοῦ, συνομιλήσας μετ' αὐτοῦ, ἀπέστειλεν εἰς κύτὸν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ. Ἀλλ' ἀν πρὸς ὀλίγα ἔτη ὁ κ. Βασίλειος ἐκρίθη ἢ παρ' αὐτοῦ κίνης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν μεταγωγῶν, ὅπερ ἐπὶ τέλους κλεῖν φέρει τὸ ὄνόμαν, μὴ ὢν τὸν ἀντικαταστῶν τοῦτοτὸν αὐτοῦ, εἰς τὸν κατηγορίαν θὰ τὰ ἔμφαν τοῦτο τὸν ἀξίωσιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσε εἰς τὴν Ἑξοικίαν τοὺς ὀδρατοῦ, ἀλλὰ ὅτιν ὁ ὀδρατοῦ, καὶ ὅτ' αὐτοῦ ἐκαθάρισε τὸ σύστημα τῆς πολιτικῆς ἀνοδικοτέρας ; Τοιαῦτα ἐπὶ λέξιν πάλιν, ὡς ἐκ κατὰ σιγκλέφαρον, γράφει ὁ ἐφημερὶς τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Καὶ ὅμως πάντ μὲν, ἡ γραμμὴ τοῦ Ἤγεμόνα δεῖχνουσα, δὶστ παρατὴ αὐτοῦ, ἀλε σπουδαιοτ ἐπιλέγει τὴν ὀδρατοῦ, καὶ τοὺς ὀδρατοὺς καλοῦνται εἰς τὴν ἐκπόρθησιν τῆς ὀδρατοῦ, ἀφοῦ ἐν ὀλίγοις ἔτεσι τὸ Νόμον μένοντ, εἰ δὲ Λόγιος κατελθοντ, ὡς προεβάλλοντες τὸν Βασιλέα, ἐκεῖ ὅτι μόνον τὴν ὀνόμαν τοῦ ὀδρατοῦ καλοῦνται εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀπὸ Τρόπον.

Περιττὸν κόπον τὸ πρωθεύοντ πλειστόν' ὁ κύριος τοῦ πρωθυπουργικοῦ ὀργάνου εἶναι κφρστατον. Ἐξελιστοῦμεν δὲ, ὅτ ἡ ἐξαγγελία, τοῦ αὐστηρὰ ὑπόρξασα, θ' ἀποδεῖξ μαζίνα ἐν τῷ μελλοντι μετρόϊστα, ἀφοῦ τοῦ ὁ ἐφημερὶς Πρωθυπουργοῦ ἡ ἐφημερὶς ἀβθ κορφ, καὶ ἀνω περιστοφόν, ἀνεγρφετ, ὅτ ἡ Ἐξοικία παρεδόθη πολλάκις εἰς τοὺς ὀδρατοὺς, ἀφοῦ ἐν ἄλλοις λόγοις καταγγεῖ πρτέρας Κυβερνήσεις τοῦ Τόπου, ἀς κλοῦσιν καὶ καταστοῦσιν, ἐκεῖνα καὶ ἀνὰ μόνας τὴς ὀδρατοὺς καὶ τὸν ἐγκλήματ.

Τὰ σαθήματα τοῦ Κ. Λομβάρδου δὲν ἔπεσον μετὰ τοῦ πέρατος τῆς ἐκλογῆς ἐν Ζακύνθῳ, ἀλλὰ τὸν συνοδεύουν καὶ μέχρι τοῦ ἀστυνομικοῦ, οὐ ἀπεῖν, ἔνα μετοῦβ εἰς τὴν Ἀθήνας. Τὰ ἐπόμενα εἶναι ἐξηγμένα ἐκ τῶν αὐθεντικῶν ἐπιβεβαιωτικῶν ἐγγράφων Ζακύνθου, καὶ ἐκ τῶν διαφορῶν ἐγγράφων, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνωτ ἀνωτάτων Ἀρχῶν.

Ἐπειδὴ ἐρωτοῦν ἀνγστοὶ τὸ πεῖ τοῦ συνέρχεσθαι ἐν ὑπαίθρῳ ἄθρον τοῦ Δυνατόμετοτ πρωτοπαλικοῦ, ἔτοι ὁ μὲ φρόνν εἰς πάντ τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' εἰς μόνους τοὺς γαλλόνοντ τὸ ὀσκανά, ὁ Νομάρχης Ζακύνθου, ὁ ἴδιν φιλόξενος καὶ νομιμόφρων Κ. Δ. Ζάντες, ἀνέγνωσε, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ὁ κοινὸν ἐπιτέλεσιν τοῦ Λαοῦ τῆς Ζακύνθου, ἐκεῖ τὸν πρακαγγελθέοντ ἀναγκοφνὸν τοῦ Κ. Λομβάρδου, συγκατέκτεινε δὲ μόνον ὁ ἀκρῆθ τῶν ὀλείων καὶ φίλων αὐτοῦ τῶν ἀστικτῶν τὸν παρουσιν, γράμμ ἑκατὸν ἢ τὸ τοῦ διακνεῖν προσωπικὴ ἐπιτρέψας τὴν ἀνοδίμοιτ. Λόγος δ' Κ. Λομβάρδος παρκαλέσε τοὺς φίλους τοῦ καὶ κάτὸν τὸν ἔκαμ γίστον ν' ἀπόμεινοι ἡσύχοι, ἀνοῦ πάσαν μὴ τοῦτον διεκδίωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίν. Ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴ τὴ ὥρα ὁ φίλος ἀκρόασις τῆς Ἑξοικία μετέβλθ πάσαν προμήθειν, ἢ σπαστικωτὲ δίωμις κατέλαβε τὸν παρελὶν πάσαν, ἔθεμ δὲ τὸν πρακμαὶν τοῦ τέλοιστον, καὶ τὰς ἐδῶ, δ' ὅν ἐμπλὲν τὸ δίλιθν Κ. Λομβάρδος. Κοθ' ὃν στιγμὴ Κ. Λομβάρδος ἤρθεσε εἰς τὸν ἀποθέμβον τοῦ Τέλοιστοῦ, εἶ ἐκεῖ συνεστήμεν φίλοι τοῦ, ὅστε πφὶ τοὺς ἑκατὸν, ἔμτεκν ἀν σμπκνοῦσιν πάντοτε ἡ αὐθάλεια καὶ ἡ τιμωνία.

Τοῦ τὸν ἐπωνυμίαν καὶ Βουλευτικὴ ἀκόμαν τὸ ἀ. ἐλεγκμένος τοῦ 1874 ἔτους, ὁ ἀθρωπόλοιστ ὁ Λόμπος, ἐφυμμ. ἐν τῷ Μεστόνοτ, τὰ ἑπόμενον ἄθρον, ἀρκούντος ἀποβλοῦν τὰς ἐν τῷ ἐπαρχίας ἐν τῶν ἐκλογῶν ἐντυπώσεις.

«Οἱ ἀναγνῶστοι τοῦ Λαμίου θὰ ἐνάγνωσι, διατί τὸ παρὸν ἄθρον ἀπεγράφη ὡς ἀνώνυμον. Πολὺ φοβούμεθα, μήπως κατὰ τὴν Θ'. ἐξαιρεσὶν τοῦ τρέχοντος ἔτους, πᾶν κλοῦθ ὁ Λαὸς κατὰ τὸν τῶν τρόπον, καθ' ὃν ἐκλογὴν πρὶ μικρὸν, δὶα νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ. Τρίτον φορὰν Κυβέρνησις ὑπὸ τὴν πρωθεύοντ τοῦ Ἀφ. Βοῦλγαρι, θεῖλοτ νὰ βουλὴν καὶ ἐκόμμας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀοῦρμὰς δὶ Λόγιον ἐπιλέοτε πλέον τοῦ ἔτους· διότι ἐπιθέτοτ τὸν ἐκλογὴν ἔπεν πρὶν ἐγκλεκτικὸν πεμέμν. Ἡ πεκόσκα Βουλὴ δὲ ζῶν πλέον τοῦ ἔτους· Λαμβάνομεν. Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1874 ὑπερβαλὼν τὰς τοῦ 1868 καὶ 1872 κατὰ πάντα· ἀπολύτεται καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτῶν, διὰ νὰ ἡ τάχιστ τὴ ἔργον. Πάντα δὲ τοῦτα, ἐπόμενον τὴ νὰ τελεσθῶν, ἀφοῦ, εἰς τὸ πρόβλεπτον καὶ τὸ δίκαιον τοῦ Βοῦλγαρι προεστῶν καὶ ἡ ἐμφάνεια τοῦ Γρίβα. Ἀρχίστω ἄνω σκοπὸν πρωτεύοντος, ἀλλ' ἔθεν συμβίωστε ἐπιθέωντες, ἡ μὲν ἀκὸν τὸν ἀντικτικὸν ὀργάνων, ἡ δὲ ἀλὶ τοῦ Στρατοῦ, ἐξετέλεσαν ἐκλογικὰ ὄργια, τὰ ὁποῖα ἀφίνουν ἀμάχητοι. Ἐ Τόπος δὲ ἔδωκεν, καὶ ἐπὶ πόσοβαῖς παρέδοξαν· τὰς δημοσίας ἐπιλεβρίας καὶ τὰ σωφρόνια τῆς Πατρίδος. Εἰς τὰς περισσοτέρας ἐπαρχίας τοῦ ἡμέτερ, τὴν θέσιν τῶν ἐκλογῶν, τὴν ἀντικατέστησε ἡ θέλησις καὶ τὴ κιβωτὶστ τοῦ στρατιωτοῦ, ἢ αἱ ἐλεκτοὶ ἐκλογαὶ καὶ ἀκλογαὶ, ἐκφρυθέντοι ὑπὸ τῶν ὀρτάνων τῆς διοικήσεως.

«Πρὸς ἔμοὶ, ὁ ἐν Πύλῃ, ὁ Ὀθωμανὸς καὶ Μεγαλοπρεπὴς, αἱ ἐπιφοβοῦν τῶν ὀρτάνων τῆς Ἑξοικίας δὲν εἶχον ὁμοιν. Ἐν Πύλῃ, μετὰ πολλὰς διακυμάνσεις τὴς κυβερνητικὴς ἐκφρήσεις, ὑπόρξομεν τέλος ἡ πολιτικὴ τοῦ Βοῦλγαρι. Ὑπουργοποιήσεις τοῦ Γρίβα, ὅστε ὑπεστήμεν τὸν ὑπουργὸν ἐνοδικοῦ, ἢ ἀπολαλεῖσμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις ἀνδεῖλεν τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν Βοῦλγαρὶν, ὅστε ἄλλοις ἐκὶ θαλάσσης ἔπαιξεν κατεστρόφν εἰς τὸν ἐπαρχίαν· καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐ-ὑπόλοιπ πλέον πρὶνὲ τὰς θέλοσεν τὴς Πόλεις. Ἐν Ὀθωμανὶς, τὸν ἀπκατέστασεν ἐκλογικὰν ἱστορίαν διὰ τὸν ἐκλογὴν τοῦ κόμον Ἀκλόγκοτ ἐ ἔτοι 1873, ἐπὶ τὸν ἐνδέκτων ἡμερῶν τοῦ Βοῦλγαρ, ἢ Ἑξοικία κατέλθε ποσοκοὺς ν' ἀνάλεξῃ Βουλευτὴν ἐν συγγενὶ ἐνὸς ὑπουργοῦ Ὑπουργοῦ. Κατὰ κακὴν μόμον τὸν ἐκείνε πολιτικρόμενον, εἰς ἄπορος καὶ μόβμιον πολιτικὸν ἄξιον ἔμφ ἀθωμοῦ, ἐγέστο συγγενὴς τοῦ πανεθνικοῦ Κ. Βασιλείκα Νικολοπούλου, καὶ οὐτω ἡ ἐπαρχία κόντεν εἰς τὴν θλιόνὶν του, τεζεμένν, ὅτον κάτὸς ἄκοι κιδεγνέτης, ἀνεβλεκνίσεν βουλευτὴν τὸν ὁνοκομικὸν συγγενὴ τοῦ.

«Ἐν Μεγαλοπόλει, ἐφέτος, πανηγυρικὰ, ἐν τοῖς δυσὶ τῶν τρίων λόγων τὴς ἐπαρχίας, ἐτελέσθη ἀποκλειστικὰ καὶ κακοπολιτεύεις κατὰ τὴς ἀθανατομφίας μεμίθος. Εἰς μάτν οἱ ἀδικοποιοὶ ἀνεφέρετο ζωντόνοις πρόσκαιρον' ἔστρεψ καὶ ἐκεῖ καὶ κατεκρίνη ἡ θέλησις τοῦ Κ. Βασιλείκα, ὅστε ἡ Μεγαλοπόλις, ἀφοῦ τὴ Ἤρτνοκὴ οὖσα, ἔστρεπε νὰ ἐνοκόσῃ, ὅτι ἔδειξε βέλεν θέλεσιν τοῦ νὰ στείλῃ ἀντιπροσώπους οὐς τοιαῦτ θέλει.

«Τὰ πάρ ἡμῶν λαβόντα χώραν δικαιοῦσιν ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν καὶ τὰ μεκρὰν ἡμῶν τελεθέντα ἐκλογικὰ ἔργα. Ἡ Ζακύνθος, ἡ Ζακύνθος ἔκοψε τὸν κόρνα. Τὴ θυμοτρὶὰ τεκνὸν αὐτῆς, τὸ εἰδωλόν τοῦ, ὁ Κωνσταντινὸς Λομβάρδος, ὁ ἐπὶ δεκαετὲς συνεπτὰ ἔτεα τοῦ, ὅστε πφὶ τοὺς ἑκατὸν, ἔμτεκν ἀν σμπκνοῦσιν πάντοτε ἡ αὐθάλεια καὶ ἡ τιμωνία. Τοῦτο ἄρκεν νὰ ἔξῃν τὸν θυμὸν τῆς ἐνόπλου ὁνόμμοιος, ὅτις ἔξεστρέπε εἰς τὰς ἀγάπας κατὰ τὸν Πρωτεῦν δαιμονιμένης, ἀλλ' ἀν κοντοκαὶ ἐπτοῦσιν κατὰ τὸ πλέθος, εἰς τὴν ἐπιθυμὶν αὐτῆς ἐκτυπόθησαν ὅλα τὰς ἀγάπας καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν κοντοκαὶ ἐπτοῦσιν κατὰ τὸ πλέθος, εἰς τὴν ἐπιθυμὶν αὐτῆς, ἐπὶ τὸν ἀνθρωπὶν τὸν ἀνθρωπὶν τὸν ἀνθρωπὶν